

- e) z miasta Suchań obszar użytków rolnych o powierzchni 1.473,65 ha wraz z miejscowościami Przewóz i Suchańki i włącza się go do gminy Suchań,
- f) z gminy Stargard Szczeciński obszar o powierzchni 51,78 ha i włącza się go do miasta Stargard Szczeciński

w tymże powiecie i województwie.

§ 3. Z miasta Kobyłka w powiecie wołomińskim, województwie warszawskim, wyląca się obszar przyległy do ulicy Koziej i włącza się go do miasta Wołomin w tymże powiecie.

§ 4. Z gminy Lubin w powiecie lubińskim, województwie wrocławskim, wyląca się część miejscowości Małomice o powierzchni 601,84 ha i włącza się ją do miasta Lubin w tymże powiecie.

§ 5. Szczegółowego określenia granic miast wymienionych w rozporządzeniu dokonają w drodze zarządzenia prezydya właściwych wojewódzkich rad narodowych. Zarządzenia podlegają ogłoszeniu w dziennikach urzędowych wojewódzkich rad narodowych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 grudnia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

238

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 września 1973 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wprowadzenia szczególnego nadzoru podatkowego oraz ogólnych zasad wykonywania tego nadzoru.

Na podstawie art. 4 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 i z 1972 r. Nr 53, poz. 338) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 października 1958 r. w sprawie wprowadzenia szczególnego nadzoru podatkowego oraz ogólnych zasad wykony-

wania tego nadzoru (Dz. U. Nr 66, poz. 323) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przemysłach: winiarskim i piwowarskim — w zakresie wytwarzania, magazynowania i sprzedaży.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *S. Jędrychowski*

239

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA ORAZ FINANSÓW

z dnia 28 września 1973 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zarządu budynków sprawowanego przez wynajmujących nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) oraz § 15 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne (Dz. U. Nr 35, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Gospodarki Komunalnej i Finansów z dnia 5 sierpnia 1965 r. w sprawie zarządu budynków sprawowanego przez wynajmujących nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1965 r. Nr 35, poz. 226 i z 1969 r. Nr 17, poz. 126) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Najemcy lokali użytkowych, będący jednostkami gospodarki uspołecznionej, są obowiązani wpłacać czynsz najmu w formie bezgotówkowej na odrębny rachunek określony w § 4, jeżeli czynsz najmu za lokal przekracza 500 zł miesięcznie.”

2) w § 8 dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu: „Część środków pozostających na odrębnym rachunku bankowym może być również przeznaczona na zmniejszenie obciążenia hipotecznego z tytułu wykonanych na koszt

Państwa robót wymienionych w ustawie z dnia 22 kwietnia 1959 r. o remontach i odbudowie oraz o wykańczaniu budowy i nadbudowie budynków (Dz. U. z 1968 r. Nr 36, poz. 249).”

3) w § 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ właściwy w sprawach gospodarki mieszkaniowej prezydium miejskiej (dzielnicowej) rady narodowej, a w gminie naczelnik gminy (miasta i gminy) może poszczególnym osobom wynajmującym lokale użytkowe zezwolić ze względu na ich sytuację materialną na podejmowanie z rachunku bankowego, na cele inne niż związane z utrzymaniem budynku w należytych stanie, kwoty do 750 zł miesięcznie, wliczając w to kwotę wymienioną w § 9 ust. 1 pkt 2 lit. a) lub b), jeżeli na rachunku tym znajdują się wolne środki z wpłat czynszu za lokale użytkowe po opłaceniu podatku od nieruchomości. Jeżeli na wynajmującym ciąży obowiązek zapłaty podatku dochodowego, przypadającego od dochodów uzyskanych z nieruchomości, może on podjąć jedynie część powyższej kwoty, pozostałą po uprzednim przekazaniu z rachunku bankowego należności za wymieniony

podatek. W razie gdy budynek stanowi współwłasność kilku osób, kwota w wysokości do 750 zł może być wypłacona każdemu z współwłaścicieli, jeżeli zostaną zachowane wymienione wyżej warunki."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska:
J. Kusiak

Minister Finansów: S. Jędrzychowski

240

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 28 września 1973 r.

w sprawie technicznych warunków bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarno-bytowych na morskich statkach handlowych.

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy wymagań technicznych w zakresie warunków bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarno-bytowych na morskich statkach handlowych.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do morskich statków handlowych o pojemności brutto mniejszej niż 200 RT, statków pasażerskich, statków przeznaczonych lub używanych do rybołówstwa morskiego, eksploatacji bogactw morskich, holowania lub ratownictwa statków morskich i innych urządzeń pływających, wydobywania mienia zatopionego w morzu lub innej działalności gospodarczej oraz statków pełniących specjalną służbę państwową, a także jednostek pływających marynarki wojennej, organów ochrony granic i Milicji Obywatelskiej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o nowo budowanym statku, należy przez to rozumieć statek, którego stępka została położona po dniu wejścia w życie rozporządzenia,
- 2) o wymaganiach technicznych, należy przez to rozumieć wymagania w zakresie warunków bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarno-bytowych.

§ 3. Szczegółowe wymagania techniczne dotyczące konstrukcji i wyposażenia nowo budowanych morskich statków handlowych ustala w drodze zarządzenia Minister Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców.

§ 4. Morskie statki handlowe, będące w chwili wejścia w życie rozporządzenia w budowie, powinny być dostosowane do wymagań technicznych w zakresie uzasadnionym w szczególności względami technicznymi i ekonomicznymi, uzgodnionym przez armatora z inspekcją pracy i Państwową Inspekcją Sanitarną, w miarę możliwości przy udziale zainteresowanej stoczni. Realizacja uzgodnionych wymagań będzie uważana za ostateczne dostosowanie statku do wymagań rozporządzenia.

§ 5. Statki morskie nabywane za granicą lub wybudowane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia powinny być przy najbliższym remoncie klasy 4-letniej oraz w razie przebudowy lub remontu kapitalnego statku, przeprowadzanych według uprzednio opracowanych projektów, dostosowane do wymagań technicznych w zakresie uzasadnionym względami technicznymi i ekonomicznymi,

uzgodnionym w toku opiniowania projektów lub dopuszczenia do eksploatacji. Realizacja uzgodnionych zmian będzie uważana za ostateczne dostosowanie statku do wymagań rozporządzenia.

§ 6. 1. Projekty budowy lub przebudowy morskich statków handlowych powinny być przed ich przyjęciem zaopiniowane przez właściwe organy pod względem zgodności z obowiązującymi przepisami.

2. Zasady opiniowania projektów, o których mowa w ust. 1, ustalają w drodze zarządzenia Ministrowie Żeglugi oraz Zdrowia i Opieki Społecznej w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców.

3. Niedopuszczalne jest zlecenie budowy lub przebudowy morskich statków handlowych na podstawie projektów nie posiadających pozytywnej opinii właściwych organów.

4. W okresie 2 lat od wejścia w życie rozporządzenia właściwy organ może wyrazić zgodę na odstępstwa od niektórych wymagań technicznych, jeżeli warunki projektu statku lub stan zaawansowania prac przy jego budowie nie pozwalają na spełnienie wszystkich wymagań technicznych. Odstępstwa te nie mogą jednak spowodować istotnego pogorszenia warunków bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarno-bytowych, a także nie mogą naruszać postanowień obowiązujących w tym zakresie konwencji międzynarodowych.

5. Właściwe organy mogą wydać pozytywną opinię o projekcie, o którym mowa w ust. 1, mimo niespełnienia niektórych wymagań technicznych, jeżeli uznają, że zostaną zachowane w całości warunki przynajmniej równorzędne warunkom wynikającym z pełnej realizacji wymagań technicznych.

§ 7. W toku budowy lub przebudowy statku armator powinien zapewnić sprawowanie bieżącego nadzoru nad prawidłową realizacją przez stocznnię wymagań technicznych oraz zastosowaniem się do wiążących opinii.

§ 8. Spełnienie wymagań technicznych oraz wiążących opinii podlega sprawdzeniu w toku odbioru statku.

§ 9. W zakresie uregulowanym rozporządzeniem nie stosuje się przepisów rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 18 grudnia 1956 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej (Dz. U. z 1957 r. Nr 14, poz. 75).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: J. Szopa

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład Nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.